

GLAASJE OP, LAAT JE RIJDEN!

Met deze slogan waarschuwde de overheid jaren geleden bestuurders om niet met alcohol op achter het stuur te kruipen.

Hoewel tegenwoordig wordt gesproken over de BOB (oorspronkelijk in de bewuste campagne als gewone naam bedoeld, maar inmiddels synoniem voor Bewust Onbeschonken Bestuurder), blijft de boodschap hetzelfde: alcohol en verkeer gaan niet samen.

Niet alleen geldt dit uit moreel en ethisch oogpunt, maar zeker uit juridisch oogpunt.

Voorop dient te worden gesteld dat iedere verkeersdeelnemer, zeker de autobestuurder, het risico loopt om als verdachte te worden betrokken in een strafproces.

Dit op grond van het zogeheten "vangnetartikel" uit de wegenverkeerswet, artikel 5, waarover in een komende aflevering wellicht meer.

Hoewel in het strafrecht geldt, dat je als verdachte niet aan je eigen veroordeling hoeft mee te werken (en een verdachte om die reden bijvoorbeeld het zwijgrecht toekomt), geldt ten aanzien van een alcoholcontrole, dat je als bestuurder verplicht bent aan een ademanalyse (of in sommige gevallen een bloedproef) mee te werken (en daardoor wellicht bewijs tegen jezelf te leveren).

Weigering van de ademanalyse of bloedproef levert namelijk een strafbaar feit op, waarbij je – normaal gesproken – naast een forse geldboete ook je rijbewijs voor langere tijd (als richtlijn geldt 9 maanden!) kwijt bent.

Dit op grond van de door rechters toegepaste landelijke richtlijnen in dit soort zaken.

Want hoewel het natuurlijk zo is dat rechtspraak altijd maatwerk is, geldt in dit soort zaken wel, dat rechters – in principe – uitgaan van genoemde landelijke richtlijnen qua strafoplegging, zodat uit dat oogpunt zeker sprake is van rechtsgelijkheid.

Overigens blijft natuurlijk als uitgangspunt gelden dat iedere uitspraak maatwerk is, waardoor er slechts sprake is van richtlijnen, waarvan de rechter, gelet op de specifieke feiten en omstandigheden, naar boven of beneden kan afwijken, mocht de rechter daartoe aanleiding zien.

Met ingang van 1 januari 2006 is er overigens door de wetgever voor de beginnende bestuurder van een motorrijtuig een apart regiem ingevoerd ten aanzien van de toegestane wettelijke alcohollimiet.

Voor 1 januari 2006 gold voor iedere bestuurder van een motorrijtuig dezelfde limiet (maximaal 220 microgram alcohol per liter uitgeademde lucht), sinds 1 januari 2006 geldt voor de beginnend bestuurder een aanzienlijk strengere limiet, namelijk 88 microgram. Dit komt neer op nog geen glas alcohol (waar voor de overige bestuurders ongeveer 2 glazen geldt).

Deze tweedeling is ingevoerd in verband met de verkeersveiligheid.

Uitdrukkelijk verdient hierbij opmerking dat als beginnend bestuurder iedere bestuurder is aangemerkt, die nog geen 5 jaar over het rijbewijs beschikt. Normaal gesproken, geldt dit met name voor de jeugdige bestuurders, doch wanneer iemand op latere leeftijd pas het rijbewijs haalt, wordt ook die persoon als beginnend bestuurder aangemerkt.

Daarnaast geldt voor de beginnend bestuurder nog dat het rijden onder invloed een strafpunt oplevert (in verband met het puntenrijbewijs), hetgeen niet voor de overige bestuurders geldt.

Zoals gezegd: alcohol en verkeer gaan, om meerdere redenen, niet samen!

mr G.J.P.M. Mooren
OJW Advocaten